

Skogsrå.

Skogssnuan så bakifrån ut som ett baktråg, så ihåli va hon. Men framsidan kunne växla. Om man mötte henne, råkte man vilse, men då behövde man bara vränga en klädespersedel, vilken som helst, så hittade man rätt igen.

Skogsrå.

Skogssnuvan.

Tomten.

När di byggde hus, var där allti en tomte, som högg o klabbade där om nätterna. Den skulle dom låta va i fre, för oroad di honom, så brann byggnaden.

Tomten.

Hustomten.

Gubben, som fick tjuvgods till rätta.

Lassa-Nesse i Brännarebygden hade svartkonstbok. Han kunde ta reda på tjuvgods. Hans granne hade en gång mist en fyrkantig kopparpeng /2 daler/. Han gick te Lassa-Nesse o sa: "Ja het-te inte pengen." "Titta innanför dörrn te skåpet söndamörn, så får du se, om den inte ä kommen," sa Lassa-Nesse. O verkligen lå pengan där.

Blekings
Väster
Jönköping
1920

4

Agnes Petrus Johanson
Ber. av Nils Olsson
Född 1865 i Jönköping

Julfirande.

I mitt hem stöpte di ljus te julen. I vardasla opplystes stuan av elden frå fyan o au stöpta talgljus, så smala som en blyerts. Men te jul stöptes ljusen mycke tjockare, ungefär som stearinljusen nu för tin.

När di geck te julotta, hade den, som geck först, banta au furustecka tända, som lyste för allihop. Somma hade fajdeve /tjärved/. Den utgjordes av fururötter.

Juldasmorron geck eller körde man i kapp. Den, som först kom hem, fæck först inbärgat.

Bettia juldasmorron brukade di gå omkring i varandras stall o moga gössel. Somma va så fräcka, att di la gösseln i kreaturens matabajla.

Annanda jul bettia brukade di ria Staffans schaje. Dä va kappritt te di olika husen, där di sen bjöds på brännvin o annan traktering.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2765

Julfirande.

Ljusstöpning.

Juldagen.

Annandag
jul.